

V Bruselu dne 24.1.2019
COM(2019) 13 final

ANNEX

PŘÍLOHA

ZPRÁVY KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

**Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 511/2014 ze dne 16. dubna 2014
o opatřeních pro dodržování pravidel, která vyplývají z Nagojského protokolu
o přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivém a rovnocenném sdílení přínosů
plynoucích z jejich využívání, ze strany uživatelů v Unii**

Příloha

Souvislosti zprávy podle čl. 16 odst. 1

nařízení (EU) č. 511/2014

Mezinárodní povinnosti vyplývající z Nagojského protokolu

Nagojský protokol je mezinárodní dohoda přijatá v říjnu 2010¹ za účelem provádění třetího cíle Úmluvy o biologické rozmanitosti,² a to spravedlivého a rovnocenného sdílení přínosů plynoucích z využívání genetických zdrojů. Očekává se, že tyto přínosy budou směřovány do oblasti, kde budou přispívat k prvnímu a druhému cíli Úmluvy o biologické rozmanitosti, tedy k ochraně biologické rozmanitosti a k udržitelnému využívání jejích složek.

Protokol stanoví společný rámec zásad a opatření pro přístup ke genetickým zdrojům a sdílení přínosů plynoucích z jejich využívání (běžně se označuje jako přístup a sdílení přínosů). Nagojský protokol zakotvuje tři druhy opatření: opatření pro přístup, opatření pro sdílení přínosů a opatření pro dodržování pravidel. Všechny smluvní strany protokolu mohou při uplatňování svých svrchovaných práv na genetické zdroje stanovit opatření pro přístup, přičemž berou ohled na požadavky protokolu týkající se takových opatření (přehlednost, transparentnost, spravedlivé a objektivní postupy upravující přístup atd.). Opatření pro přístup by měla stanovit podmínky, jak získat předchozí informovaný souhlas (PIC) země poskytující genetické zdroje a jak sjednat vzájemně dohodnuté podmínky (MAT) za účelem sdílení přínosů mezi poskytovatelem a uživatelem genetických zdrojů. Druhý typ opatření, tedy opatření pro sdílení přínosů, je předmětem smluvních ujednání (vzájemně dohodnutých podmínek) a podléhá smluvnímu právu. Třetí typ opatření představuje zavedení opatření pro dodržování pravidel, což je povinnost vyplývající z protokolu. Každá smluvní strana přijme vhodná, účinná a přiměřená legislativní, správní či politická opatření s cílem zajistit, aby přístup ke genetickým zdrojům využívaným v rámci její jurisdikce byl uplatněn v souladu s předchozím informovaným souhlasem a aby byly sjednány vzájemně dohodnuté podmínky, a to způsobem vyžadovaným vnitrostátním právem země poskytující genetické zdroje upravujícím přístup a sdílení přínosů. K podpoře dodržování pravidel přijmou smluvní strany vhodná opatření pro monitorování využívání genetických zdrojů. V této souvislosti jsou smluvní strany povinny zavést kontrolní body pro shromažďování příslušných informací týkajících se předchozího informovaného souhlasu a vzájemně dohodnutých podmínek. Tyto informace se předávají do Informačního systému pro přístup a sdílení přínosů (ABSCH)³ a také zemi poskytující genetické zdroje. Informační systém pro přístup a sdílení přínosů je platformou IT, na kterou smluvní strany umísťují všechna příslušná legislativní, správní a politická opatření; např. právní předpisy upravující přístup, povolení, která jejich země vydala

¹ Nagojský protokol o přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivém a rovnocenném sdílení přínosů plynoucích z jejich využívání (ABS) k Úmluvě o biologické rozmanitosti byl přijat dne 29. října 2010 v japonské Nagoji na desátém zasedání konference smluvních stran Úmluvy o biologické rozmanitosti a vstoupil v platnost dne 12. října 2014, <http://www.cbd.int/abs/>.

² Úmluva OSN o biologické rozmanitosti přijatá v roce 1992 v Nairobi a otevřená k podpisu na Konferenci OSN o lidském prostředí v Riu (5. června 1992). Rozhodnutí Rady ze dne 25. října 1993 o uzavření Úmluvy o biologické rozmanitosti udílí souhlas Evropské unie s Úmluvou o biologické rozmanitosti; Úř. věst. L 309 ze dne 13/12/1993, s.1 – <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:31993D0626&from=CS>.

³ Článek 14 protokolu.

(převedená na mezinárodně uznávaný certifikát o shodě), informace o monitorování využívání genetických zdrojů (které se následně převádějí na vyjádření ke kontrolnímu bodu), informace o příslušných vnitrostátních orgánech atd. Informační systém pro přístup a sdílení přínosů umožňuje všem zúčastněným aktérům sdílet relevantní informace.